

جشن اول ماه مه در ایران و سرکوب جنبش کارگری

نهادهای همبستگی آلمان

یکشنبه ۱۳ اردیبهشت ۱۳۸۸

بنابه دعوت ۱۰ نهاد کارگری در ایران از جمله سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی تهران و حومه، سندیکای کارگران نیشکر هفت تپه، اتحادیه آزاد کارگران ایران، هیأت مؤسس بازگشایی کارگران نقاش و تزئینات ساختمان، کانون مدافعان حقوق کارگر، کمیته پیگیری برای ایجاد تشکل های آزاد کارگری، کمیته هماهنگی برای کمک به ایجاد تشکل های کارگری، شورای زنان و جمعی از فعالین کارگری، بیش از دوهزار نفر جهت برگزاری روز اول ماه مه در پارک لاله به دور هم گرد آمدند.

رژیم سرمایه داری جمهوری اسلامی پس از انتشار بیانیه متحدانه ۱۰ تشکل و نهاد کارگری جهت برگزاری روز اول ماه مه کوشش کرد در شهرهای مختلف ایران از طریق جو ارباب و فشار به فعالین کارگری از برگزاری این روز جلوگیری بعمل آورد.

در ادامه این سیاست، رژیم از ساعت ها قبل صدها نفر از نیروهای انتظامی و امنیتی خود را در محوطه و اطراف پارک لاله بسیج و در همان ساعات اولیه به صفوف کارگران یورش نظامی خود را با باتون و گاز اشک آور آغاز کرد. در این یورش وحشیانه ده ها نفر از کارگران از جمله: جعفر عظیم زاده (رئیس هیئت مدیره اتحادیه آزاد کارگران ایران)، منصور حیات غیبی (از اعضای هیات مدیره سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی تهران و حومه)، شاپور احسانی راد (نماینده اخراجی کارگران کارخانجات نورد و پروفیل ساوه)، بهزاد خباز، غلامرضا خانی، خانم ثقفی، مریم حاج محسن، پروانه قاسمیان، فاطمه شاه نظری، شریفه، محمد فرجی، فرج الله سعدی، محمد اشرفی، علی رضا ثقفی، محسن ثقفی، سعید مقدم، سعید یوزی، بهروز خباز، مریم محسنی، فایق کیخسروی و زانیار احمدی، نجما رنجبران، علی معذب، سعید سجودی، جمال سید علی، سیروس رهیاد، حمید قربانی، سید جواد موسوی (از فعالان دانشجویی) و یکزاد زنگنه، امیر یعقوبعلی، کاوه مظفری، پوریا پوشتاره، طاها ولی زاده، جلوه جواهری (از اعضای کمپین تغییر برای برابری) و کاوه مظفری دستگیر شدند.

همچنین در سنج لباس شخصی ها و نیروهای انتظامی به صف کارگران هجوم برده پس از ضرب و شتم آنان ۲ نفر از فعالین کارگری از جمله منصور کریمی، شیوا سبحانی، لیلیا خلیلی، کوروش بخشنده را دستگیر کردند. برغم تهدیدات، رعب و وحشت و دستگیریهای روزهای قبل کارگران توانستند در برخی از شهرهای ایران از جمله در کرمانشاه، سقز و بانه مراسم اول ماه مه را با موفقیت و مستقل از دولت و نهادهای آن برگزار کنند.

کارگران، تشکل ها و احزاب مدافع طبقه کارگر!

سرکوب جنبش اول ماه مه در تهران و سنج در شرایطی صورت می گیرد که بحران سرمایه داری جهانی، ابعاد بی سابقه ای گرفته است و سازمانها و نهادهای سرمایه، همچون "سازمان جهانی کار" در همسویی با سیاست های حمایتی دولت ها در انداختن بار بحران بر دوش کارگران و زحمتکشان از یک طرف و امتیاز دهی به رژیم هایی

مانند جمهوری اسلامی از طرف دیگر، شرایط سیاسی سرکوب را برای رژیم های دیکتاتوری هرچه بیشتر فراهم می کنند.

تشکل ها و نهادهای کارگری در ایران، پس از سالها تلاش پیگیر در مقابل سیاست های تفرقه افکنانه در جنبش کارگری، این بار با عزمی راسخ متحدانه جنبش اول ماه مه را در ایران سازمان دادند. این اتحاد خاری درچشمان دشمنان طبقه کارگر و سرمایه داران بود. این اتحاد را می بایست با تمام قدرت درمقابل سیاست های تفرقه افکنانه درون جنبش کارگری و سیاست های سرکوب گرایانه رژیم حراست کرد. و با تمامی امکانات در جهت آزادی فعالین جنبش کارگری اقدامات خود را سازمان داد.

ما ضمن تبریک به کارگران ایران به خاطر برگزاری متحدانه اول مه از همه نهادها، احزاب و سازمان ها میخواهیم درپشتیبانی و همبستگی بادرستگیرشدگان جنبش اول ماه مه و آزادی انها و نیزبرای آزادی منصور اسانلو و ابرهیم مددی و همه زندانیان سیاسی اعتراضات گسترده ای را سازمان دهند.

کمیته همبستگی با کارگران ایران - هامبورگ

کانون همبستگی با کارگران ایران - کلن

گروه همبستگی با جنبش کارگری - برلین

۳/ ماه مه / ۲۰۰۹